

2. 5. 2015 19:30, Krefeld

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, tedy všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej sebe, ale tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych. A tak my už odteraz neznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, ale teraz už viacej neznáme. Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pominulo, hľa, všetko je nové. Ale to všetko z Boha, ktorý nás zmieril sám so sebou skrze Ježiša Krista a dal nám službu zmierenia, ako že Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás slovo zmierenia. Tedy za Krista posolstvom, ako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“ [2. Korintňanom 5:14]

Je to skutočne veľká prednosť, že na tomto mieste smieme byť zhromaždení zblízka i zďaleka. Dnes je tu návšteva z Kanady, Južnej Afriky i celej Európy. Pánu buď vďaka aj za to, že po celom svete môžu spolu s nami počuť a vidieť. Boh sa skutočne o všetko postaral.

Dnes si stručne vypočujeme brata Michaela a brata Nobela Gilla. Povstaňte obaja, aby vás všetci videli. To sú tí dvaja bratia, ktorí ma sprevádzali na poslednej ceste v Dubaji a Pakistane od prvej až do poslednej hodiny. Ďakujem.

Brata Nobela Gilla som videl a počul v roku 1972 v biblickej škole a potom počul a videl aj on mňa. Aj ako učiteľ Biblie mal jednoducho od prvého dňa, od prvej hodiny od Boha milosť prijať, veriť a zaujať svoj postoj za pravdu. Boh Pán požehnal jeho a i celú krajinu.

Potom zavoláme ešte nášho brata z Kanady a ktokoľvek iný, kto by chcel povedať slovo pozdravenia, prosíme, aby to učinil.

[pozdravy]

Sme jednoducho zo srdca vďační, že všetci po celej zemi môžu počuť a vidieť. Máme pozdravy aj od brata Lukrama z Nepálu a sme Bohu vďační, aj keď nepoznám posledný stav – naposledy to bolo viac 6 600 ľudí, ktorí v Nepále zahynuli pri mocnom zemetrasení. Náš brat nám oznámil, že žiadny z našich bratov a sestier neutrpel škodu, že Boh skutočne daroval milosť. Nášmu Pánovi môžeme skutočne za všetko zo srdca ďakovať.

[ďalšie pozdravy]

[brat Michael:]

Zdravím vás všetkých v drahom mene nášho Spasiteľa a Vykupiteľa Ježiša Krista. Som rád, že môžem byť dnes tu, medzi svätými. Bol som na poslednej ceste v Dubaji a Pakistane veľmi požehnaný. Chcel by som stručne zmieniť niekoľko vecí.

Keď sme prišli do Dubaja, boli tam ľudia, ktorí po prvýkrát počuli Slovo hodiny, tú istú zvesť, ktorá vyšla z Jeruzalema v deň Letníc, keď tam bolo zhromaždených 17 národností a počulo zvesť. Vďaka za to ide do Krefeldu [brat Frank: Vďaka za to patrí Pánu!] Zvesť hodiny zaznieva do celého sveta! Pánovo dielo začalo so 17 národnosťami. V novom Jeruzaleme uvidíme všetky národnosti. Ďakujeme za to Pánu.

Chcel som zmieniť niekoľko vecí. Keď sme boli v meste Lahore v Pakistane na seminári kazateľov a potom som viezol brata Franka späť do hotela, v aute som sa ho spýtal (a na to nikdy nezabudnem): „Brat Frank, mohol by som dohodnúť rozhovor v televízii. Ak sa necítiš unavený, môžem ťa odviezť do televízie.“ Každý deň sme totiž mali zhromaždenia a jediný čas, kedy sme nemali zhromaždenia, boli dni, keď sme cestovali na druhé miesto. Každý deň sme mali zhromaždenia a dali sme bratovi Frankovi možnosť odpočinúť si, len keď sme leteli lietadlom. Nebol to však odpočinok pre mňa alebo brata Gilla. My sme mali počas týchto dní taktiež zhromaždenia, aby si brat Frank mohol odpočinúť. Tak som sa brata Franka spýtal: „Brat Frank, ak sa necítiš unavený, mohol by som dohodnúť rozhovor v televízii.“ Brat Frank bol chvíľu ticho a potom povedal: „Brat Michael, hovorím ti: Toto je posledné volanie. Toto je konečné volanie, ktoré zaznie aj v televízii.“

Hovorím vám, bratia a sestry, pozorne som počúval, čo brat Frank hovoril. Dobrý študent má svoje uši otvorené, keď učiteľ niečo hovorí. Keď povedal: „Toto je posledné volanie.“ Keď povedal: „Brat Michael, toto je posledné volanie“, tak mi jeho Slová prešli do morku kostí. Sotva som dokázal udržať slzy radosti, pretože len orol cíti, že prichádza búrka. Môže to cítiť na svojich krídlach a letieť vysoko nad búrkou. Keď mi brat Frank povedal: „Toto je posledné volanie“, sotva som dokázal udržať slzy od radosti, že Pán čoskoro príde.

Majiteľ tejto televízie povedal: „Brat Frank, chceli by sme o tvojej službe vedieť viac.“ A ako zvyčajne, brat Frank začal svedectvom o službe brata Branhama. Povedal som bratovi Frankovi: „Prepáč, brat Frank, títo páni asi nič nevedia o bratovi Branhamovi.“

Vtedy majiteľ televízie povedal: „Bol som malý chlapec, keď som od svojho starého otca počul o Williamovi Branhamovi.“ Potom som už mlčal. Všetky otázky boli potom už len o bratovi Branhamovi. Takže zvesť zaznela v televízii v 56 väčšinou moslimských krajinách.

Keď sme nakoniec prišli do Karáči, tak tam bol kazateľ z Assemblies of God¹. Kázanie trvalo niekoľko hodín a miesto, kde všetci sedeli, bolo na treťom poschodí budovy. Nebolo tam žiadne zábradlie a keď sme vyšli na 3 poschodie, tak som už bol unavený. Brat Frank však nebol a dve hodiny kázal. Na konci mi ten domáci kazateľ povedal: „Mnohé roky sme tu počuli kázania, ale dnes sme počuli Božie Slovo. Bol som skutočne požehnaný.“ Keď brat Frank kázal, len ťažko som pri preklade kontroloval svoje slzy. Všetci v zhromaždení boli požehnaní.

Nakoniec vzal jeden moslimský úradník brata Franka priamo k lietadlu, a keď prišiel späť k nám, tak plakal a povedal: „Ešte nikdy som nestretol takého Božieho muža.“ Povedal: „Keď odchádzal z Pakistanu, tak plakal a žehnal a modlil sa za Pakistan.“ A to sa dotklo jeho srdca.

To som vám chcel povedať. Boh vám všetkým požehnaj.

[brat Frank:]

Áno. Je to skutočne pramocné. Bola to cesta ako nikdy predtým. Diali sa mimoriadne veci, aj to, čo sme prežili s týmto mužom. Taktiež policajná ochrana od priletu až po odlet, muž so zbraňou vždy v tom istom aute a niekedy až štyria policajti strážiaci v zhromaždeniach.

Vravím vám i ja, ako aj náš brat zmienil: Tento muž v televízii skutočne povedal: „Môj starý otec mi rozprával o Williamovi Branhamovi. Čo mi ty môžeš povedať?“ A vy viete, že nekážem brata Branhama, kážem Ježiša Krista, ale okolo toho, čo Boh vykonal, neprechádzame pomimo.

Keď som zodpovedal otázky a polhodina uplynula, tak tento muž ešte raz povedal: „Musíš ešte jednu hodinu hovoriť o tom, čo ti Boh zveril.“ A potom ešte povedal, že vo všetkých 24 arabských moslimských krajinách budú počuť to isté kázanie z ich stanice a dohromady 56 národností bude počuť tie isté kázania, ktoré tam boli kázané. Pri tom mi vyšli slzy vďačnosti voči Bohu. Vy viete, že som cestoval cez celý

¹ Assemblies of God – najväčšia letničná denominácia na svete, ktorá verí, že dôkazom prijatia Ducha Svätého je hovorenie jazykmi. Má viac ako 66 mil. členov.

svet, ale arabský svet nám nebol taký otvorený a tentokrát Boh skutočne daroval milosť nad milosť.

Ako zmienil náš brat Michael, tento letničný kazateľ potom skutočne prišiel dopredu a pred celým zhromaždením vyznal: „Roky sme počuli kázania, dnes sme počuli Božie Slovo.“ Je to jednoducho nádherné, že Boh má Svoj ľud všade – ako bolo povedané Abrahámovi – že v ňom budú požehnané všetky národy. Pavol pokračuje a hovorí v Efežanom 3 a obzvlášť aj v Galatským 3, že v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi budú požehnané všetky národy.

Bratia a sestry, vždy znova sa ma dotýka, keď myslím na to, že sme pred Bohom skutočne našli milosť. To nie je žiadna teória, to nie je žiadne namýšľanie, to je božská realita. Ako sa Mojžiš vtedy modlil: „...*ak som našiel milosť v Tvojich očiach, prosím, oznám mi Svoju cestu, aby som Ťa poznal, aby som našiel milosť v Tvojich očiach...*“ [2. Mojžišova 33:13]

Čo mohol Ján Krstiteľ zdôrazňovať ako hlavnú vec? „*Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po mne ... Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...*“ [Matúš 3:11]

Kto boli tie tri tisícky ľudí, ktorí boli v deň Letníc pokrstení Duchom? Tento muž mohol povedať ako ženíchov priateľ: „*Nuž táto moja radosť sa splnila.*“ [Ján 3:29] Tak Nevesta započala. Vtedy bola zvestovaná zvesť a všetci, ktorí jej uverili a nasledovali v poslušnosti krstu, boli pripravení prijať krst Duchom.

Bratia a sestry, zvesť, ktorú nám Boh daroval, je Slovo nášho Boha pre tento čas. Ak používame pojem „zvesť“, tak predsa len preto, že bratovi Branhamovi skutočne z nadprirodzeného oblaku zaznelo: „**Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**“

To je Božie poverenie, okolo ktorého nemôžeme a nesmieme prejsť pomimo. V Lukášovi 7:30 môžete čítať, že učení Písma vtedy zavrhlí Božiu radu a nenechali sa Jánom pokrstiť. Učení Písma v našom čase zavrhujú Božiu radu, pretože sa nechcú nechať pokrstiť v mene Pána Ježiša Krista.

Bratia a sestry, všetko sa opakuje, ale ako mohol vtedy povedať Ján: „*Nuž táto moja radosť sa splnila.*“ [Ján 3:29] – srdcia boli pripravené na to, čo Boh na začiatku novozákonnej Cirkvi konal. Tak sú na to naladené aj naše srdcia a sú vo veľkom očakávaní toho, čo bude Boh konať na konci. Bez nás žiadny koniec nemôže byť, bez nás, ktorí teraz

z celého srdca a z celej duše, so všetkým, čo v nás je, zo srdca veríme, čo Písmo hovorí.

Dnes som počul dve nádherné svedectvá o uzdravení z rakoviny. Jednoducho pramocné. Môžeme Bohu dôverovať, že Svoje Slovo potvrdí, že Ho skutočne smieme vziať za Jeho Slovo a vedieť: Nielen zasľúbenie – zasľúbenie to bolo v Starom zákone – v Novom zákone je to realitou. V Novom zákone sa stalo realitou. V Jeho ranách nám bola daná spása.

Na úvod sme počuli nádherné Slovo, dokonca, že nám je zverená služba zmierenia. Musíme v každom zhromaždení povedať: „*Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie ... Čo sa narodilo z tela, je telo...*“ [Ján 3:3] a „*...telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie...*“ [1. Korinťanom 15:50]

Presne tak smieme v každom kázaní zdôrazňovať: „*Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet...*“ [2. Korinťanom 5:19]

Rovnako smieme nahlas zvolať: „*...zmierte sa s Bohom!*“ [2. Korinťanom 5:20]

Všetci zmierení prijímú odpustenie, milosť a spásu a poznajú, čo Boh vykonal a čo práve teraz koná.

Zamestnávajú ma mnohé veci. Vždy, keď čítam Sväté Písmo, nájdem to, o čo by som sa s vami rád podelil. Dnes som čítal niekoľko miest Písma a po tejto správe z cesty by som chcel prečítať niekoľko veršov z proroka Daniela, predtým ako ešte na chvíľu vojdeme do preberania Slova.

U nás sa skutočne nejedná len o učiteľské veci, ale ako sme napísali v poslednom obežníku: Vyvolanie von, oddelenie, príprava v Božej láske a v Božom Slove. Vďačne sme poznali, že nás Boh omilostil a že veríme všetkému, čo brat Branham zvestoval a nachádzame to opäť v Slove.

V prorokovi Danielovi 9:22–23 stojí niečo, na čo musí byť upriamená naša pozornosť:

„*Chcel mi dať porozumenie, hovoril so mnou a povedal: Danielu, teraz som vyšiel, aby som ťa učinil schopného rozumieť tajomstvám.*“ A teraz to príde: „*Pri počiatku tvojich pokorných prosieb vyšlo Božie Slovo, a ja som prišiel, aby som ti ho oznámil, lebo si veľmi ľúby...*“

A teraz príde to, čo musí byť zdôraznené:

„*...a tak pozoruj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu.*“ [podľa nem. prekladu]

„*...pozoruj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu.*“

Bratia a sestry, tento muž sa modlil a Gabriel sa hneď vydal na cestu a dal toto napomenutie: „...*pozoruj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu.*“

Nebolo to Božie vedenie počas všetkých uplynulých rokov? Že sme dokonale dbali o Božie Slovo, aby sme správne porozumeli každému zjaveniu, ktoré Boh daroval bratovi Branhamovi. Existuje mnoho smerov, ktoré sa odvolávajú na brata Branhama, ale nevchádzajú do Slova, nedbajú o Slovo a všetci prechádzajú do všetkých smerov mimo Slova.

Toto napomenutie je teda jednoducho hodné zlata a blaho nám, ak naň dbáme.

„...*a tak pozoruj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu.*“

Spievali sme dva chórusy a sme spevokolu vďační za výber nádherných piesní. Vo všetkom je Boh Pán chválený a uctievaný. Pri každom zvestovaní sme privádzaní bližšie k Pánu. Toľko sme však pochopili, že Cirkev bola na začiatku jedna duša a jedno srdce. A v tejto Božskej harmónii mohlo nastať vyliatie Ducha Svätého. Presne tak je to teraz. Žiadne mimoriadne učenia, žiadne kompromisy, ale: „...*pozoruj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu.*“

Poznačil som si k tomu niekoľko biblických miest. Pán sa stále znova pýtal: „*Porozumeli ste...?*“ [Matúš 13:51] Všade to môžeme čítať. Až po Lukáša 24, kde Pán otvoril učeníkom porozumenie pre Písmo.

Mám vám stručne povedať, na čo dnes myslím? Na otázku ohľadom Eliáša. Viete, koľko biblických miest som pri tom čítal a čo všetko pri tom bolo povedané? Až po: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko ... Eliáš už prišiel...*“ [Marka 9:12–13] Ak vezmeme všetky tieto biblické miesta dohromady a do Slova, tak máme dokonalú odpoveď. Ak vezmeme len jeden výrok, tak... to sa potom stalo židom urážkou. Oni vtedy čakali na Eliáša. Nám Pán adresoval slová: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“ Židom, ktorí ho vtedy čakali, povedal: „*Eliáš už prišiel, a nepoznali ho...*“ Oboje súhlasí! Oboje súhlasí, ale oboje musí byť zaradené do Písma až do ev. Jána 1, kde sa Jána pýtali, či je Eliáš a odpovedal: „*Nie som.*“ A potom dal odpoveď: „*Ja som hlas volajúceho na púšti...*“

Bratia a sestry, uvedenie do Slova je jednoducho také vzácne, také mocné! Dokonca aj v tom, keď brat Branham zmieňuje 17-krát Zjavenie 10 alebo ak hovorí o určitých témach, berieme ich do Svätého Písma a potom vidíme, ako ho Boh viedol ako siedmeho posla pred návratom Pána, aby všetko priviedol do správneho stavu. Dokonca aj ak brat

Branham Zjavenie 12 vzťahne na Máriu a Ježiša a potom na Cirkev, tak predsa ak to vezmeme do Biblie, tak presne vieme, čo myslel vtedy, keď to povedal takto, a čo myslel, keď to povedal inak.

Vy viete, že som kázania brata Branhama pravidelne počúval od roku 1958. Pokiaľ brat Branham žil, tak existovali len 3 miesta na celom svete, kde pravidelne počúvali kázania brata Branhama: Brat Sidney Jackson v Južnej Afrike, náš brat v Edmontone a my tu v Krefelde.

Je to milosť všetko biblicky zaradiť, nájsť vždy v Božom Slove odpoveď a zvestovať Slovo tak, ako to Pán prikázal.

Chcel som všetky tieto miesta Písma čítať, ale na základe Slova z úvodu prečítajme k tomu Galatským 6, aby sme jednoducho zdôraznili, že Pán Svojich svätých, Svojich služobníkov a Svoj ľud nádhorne vedie. Tu máme od verša 14 svedectvo apoštola Pavla: *„Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chválil krome krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu.“*

Takže osobne prežil to, čo kázal, totiž že Boh bol v Kristu, že zmieril svet sám so Sebou a že on a my sme boli s Ním ukrižovaní a že nikto odteraz nežije sám sebe, ale: *„...keď žijeme, žijeme Pánovi; a keď mrieme, mrieme Pánovi.“* [Rimanom 14:8]

Bratia a sestry, čo som ja konal po celý svoj život? Brat Alfred Borg a sestra Nita sa včera stretli s bratom, s ktorým som bol v rokoch 1952 – 1958 v slobodnom letničnom zbore. Po mnohých rokoch sme sa zhovárali a potom jednoducho vidíme, čo Božia milosť v človeku vykoná, ak verí. Vtedy sme v okamihu zvesti uverili, zreteľne sme vyjadrili svoj postoj a potom bolo prirodzene obecenstvo s tými, ktorí nemohli veriť, zatienené a nakoniec skončilo.

Ak myslíme na to, že Boh bol taký milostivý aj vám všetkým, ktorí ste dnes tu a chodíte sem 40, 30, 20, 10 rokov alebo len 1 rok – vy ste Božej zvesti uverili, a preto vám bolo zjavené rameno Pánovo. Povedzme to ešte raz: Kto dnes môže veriť, ako hovorí Písmo? O to sa jedná. Vtedy náš Pán povedal: *„...ak neuveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.“* [Ján 8:24]

Aj to sme tu už zdôraznili: *„Aj démoni veria a trasú sa.“* [Jakob 2:19] Oni veria, že existuje len jeden Boh, ale neveria tomu, čo Boh povedal. Diabol prevracia a spochybňuje to, čo Boh povedal, seje pochybnosť, ale viera, ktorú Boh daroval, je víťazstvom, ktoré premohlo svet. Skutočná biblická viera a táto biblická viera je zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána.

Boh Pán počas všetkých týchto rokov dával pokyny a teraz na záver otvára dvere, na ktoré sme nikdy nemysleli. **Bratia a sestry, nenaplnilo sa Písmo pred našimi očami?** Buďte raz úprimní. Všetci môžu čítať Matúša 24, čo aj my o chvíľu učiníme, ale čítajme ešte verše 15 a 16 z Galatským 6:

„Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevládze ani neobriezka, ale nové stvorenie.“ A „...ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením...“ [2. Kor. 5:17] A vo verši 16: *„A na všetkých, ktorí budú chodiť podľa toho pravidla...“* Je to pravidlo, ktoré nám bolo zanechané! *„...nech príde pokoj a milosrdenstvo i na Izraela Božieho.“*

Len aby som nám rýchlo ukázal, bratia a sestry, že náš Pán napr. už v ev. Matúša 24 hovoril o mimoriadnych časových úsekoch a v rovnakej kapitole označil prvý – vtedajší úsek – vo verši 3 na konci čítame:

„Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením Tvojho príchodu a skonania sveta?“

Potom sa jedná o chrám, že žiadny kameň neostane stáť – od verša 15 čítame až po verš 20: *„Ale modlite sa, aby sa váš útek neprihodil v zime ani v sobotu.“*

A potom vo verši 22 hovorí Pán o tom úseku, ktorý sa dial vtedy a v roku 60 dosiahol vrchol, keď prišiel do Jeruzalema rímsky generál Titus, zničil chrám a izraelský ľud utiekol do hôr a naplnilo sa to, čo Pán vtedy povedal.

Potom prichádza od verša 24 po verš 28 ďalší úsek: *„Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.“*

Od verša 29 potom Pán hovorí o tom, čo príde po čase súženia. Takže tu sú tie úseky rozdelené: *„A hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať z neba, a nebeské moci sa budú pohybovať.“*

Aké Slovo nám pripomína to, čo náš Pán tu povedal? Že slnko stratí svoj jas a mesiac sa obráti na krv, že budú hviezdy padať z neba – vieme k tomu zaradiť zaslúbenie? *„Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Pánov, veľký a strašný.“* Predtým ako príde vytrhnutie, predtým ako príde súženie, predtým ako slnko stratí svoj jas a mesiac sa obráti na krv.

Potom stojí napísané, čo sa v tom čase stane, a od verša 22 nasleduje veľmi mimoriadna téma: *„A od fíka sa naučte podobenstvu...“* Kto hľadá

do proroka Hozeáša 9:10 zistí, že Pán v Starom zákone označoval Izrael ako ovocie figovníka. A potom, čo Pán túto tému ukončil, vracia sa späť k vytrhnutiu a vo verši 39 čítame: „...a nezvedeli, až prišla potopa a všetkých zachvátila: tak bude aj za príchodu Syna človeka.“

Najprv prvý úsek, ktorý nastal vtedy. Potom úsek, ktorý sa naplní po súžení. A potom sa vracia späť k tomu, čo sa bude diať pri návrate Ježiša Krista, nášho Pána.

A potom vo verši 42 je adresované nám: „*Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.*“

Je teda pramocné, ako mohol náš Pán všetko opísať v jednej kapitole, ako mohol rôzne úseky zreteľne vyložiť, aby sme my dnes túto svätú knihu mohli otvoriť a kdekoľvek ju čítame, tam je zjavenie, vidíme súvislosti a vieme, kam to patrí a kam to musí byť zaradené.

Bratia a sestry, povedzme však aj to dnes ešte raz, a ak je možné, tak v každom zhromaždení: Dnes je skutočne dôležité, aby sme mali tieto 3 poznávacie znamenia. Speváci spievali o jasote, ktorý nastane pri návrate Pána, ale my by sme mali už teraz jasať nevysloviteľnou radosťou a vedieť: Ženích prichádza, aby vzal Nevestu domov, a Nevesta sa pripravuje. Všetci ostatní sa vôbec necítia byť oslovení. Preto to musím na tomto mieste zdôrazňovať: On príde pre tých, ktorí na Neho čakajú, pre tých, ktorí sú pripravení, pre tých, ktorí milujú Jeho príchod. Pre tých, ktorí sú jednoducho s Bohom a navzájom spojení. Tak ako v Starom zákone (ako sme to tu už povedali) – zlatý svietnik nie je skutočne žiadne čiastkové dielo [zlátanina], ale je vyrobený z jedného kusa zlata. Nič nie je k tomu niekde pridávané, je to z jedného kusa. Ľavá i pravá strana i stred, všetko, môžete si to prečítať [2. Mojžišova 25:36]. Všetko bolo z tohoto jedného kusa. Potom čítame, že Cirkev je predstavená ako sedemramenný svietnik a už v Zachariášovi 4 stojí, že olej sedemkrát prichádza do lúčov a až potom lampy skutočne horia – keď bolo ustanovené toto spojenie k Bohu.

Prečo stále znova hovoríme, že spojenie nesmie byť ku nositeľovi Slova, ale priamo k Slovu! To sa deje v našom čase. Ak sa bratia odvolávajú na brata Branhama alebo brata Franka, tak to nie je správne.

Každý kazateľ Slova, odvoláva sa na Boha a Božie Slovo!

Pretože všetko je možné vytrhnúť zo súvislosti.

Skrze milosť nášho Boha sme smeli nájsť rovnováhu a smieme vedieť, že tam vojde len dokonalá láska. Cirkev nie je žiadne čiastkové dielo [zlátanina]. Cirkev je stĺpom a nositeľkou pravdy. V Cirkvi skutočne nesmie byť žiadne cudzie učenie. V Cirkvi skutočne nesmie byť nič iné, len to, čo je Božieho pôvodu. Smieme čerpať len z jedného zdroja. Preto nikdy nepočúvate kázanie o siedmich hromoch alebo o nejakých veciach, ktoré sú kázané kade-tade, ale len to, čo môže byť skutočne kázané zo Slova, len to môže byť kázané. Všetko ostatné prenechávame skutočne Bohu.

Buďte úprimní: Vy ste sa pri ničom nezdržovali. Aj keď brat Branham hovorí o videní o stane. Od decembra 1956 do decembra 1965 hovoril brat Branham o videní so stanom, áno, a to sa už dávno naplnilo – a o tom nemusím ja povedať ani jedno slovo. Mne stačí všetko, čo o tom povedal on, a ja pokračujem so zvestovaním Božieho Slova.

Je jednoducho milosť môcť všetko biblicky zaradiť. Aj službu brata Branhama. Povedzme však aj to úplne zreteľne: Ak mu bolo povedané, že zvesť, ktorá mu bude zverená, predíde druhému príchodu Krista, tak to musí byť takto rešpektované. Tak to nie je niečo, čo by vynášiel brat Branham alebo čo by chcel povedať brat Frank, ale to, čo Pán sám osobne prikázal, že sa to stať musí a aj sa stalo.

Preto nás mal Boží muž priviesť k Bohu a k Božiemu Slovu, na začiatok, k prapôvodnému základu apoštolov a prorokov. Hovoríme to vo všetkých zhromaždeniach – aj v Pakistane: Existuje len jeden jediný Boh a tento Boh sa nám zjavil ako Otec, v Synovi a skrze Ducha Svätého. Neexistujú traja veční, traja všemohúci a traja vševediaci! Existuje len jeden jediný večný Boh a ten je od večnosti po večnosť a tento jediný večný Boh sa nám už od začiatku času zjavoval.

Vy všetci viete, čo sa stalo. Po otvorení pečatí v marci 1963 sa všetky letničné organizované cirkvi – či už patrili k učeniu trojice alebo jednoty, hnutiu pozdného dažďa – všetci sa stiahli späť, až musel brat Branham opäť povedať: „Kedy budem mať stan alebo by som mal ísť na Aljašku a čakať, kým Boh niečo neučiní?“

Zvesť v jeho čase nevyšla do sveta. Až po jeho odchode domov bola nesená do celého sveta, ako to Pán určil. Nehovorím to kvôli sebe, ale Božie povolanie by malo byť rešpektované. Ak nerešpektujeme Božie povolanie, čo potom? Ťažká úloha. Či som ja sám so sebou hovoril alebo dal Pán poverenie, ktoré je spojené s Božími spásnymi dejinami?

Poverenie, ktoré je rovnako dôležité ako to, ktoré dal Boh Pán Jánovi Krstiteľovi, pretože je spojené so spásnymi dejinami, s dokonaním, s vyvolaním von, s oddelením a s pravým poučením, ktoré vyšlo na počiatku. Preto musí byť táto zvesť zvestovaná.

Ak aj zmieňujeme Matúša 24:45-47 – to vám hovorím pred Božou tvárou – tieto verše mi boli nahlas a zreteľne zvolané. Aj v tom som otvorený – Matúš 24 končil pre mňa vždy tam, kde je reč o návrate Pána. Nikdy som vôbec nevedel, koľko veršov je v Matúšovi 24, pretože som nad tým nikdy nepremýšľal. Pán však od začiatku všetko vedel a daroval milosť. Verše 45 až 47 mi Pán zvolal všetko prenikajúcim hlasom. Ale presne tak sa museli naplniť aj nasledujúce verše. Najprv bolo siate dobré semeno, ale potom musí prísť niekto, aby sial iné semeno. Všetko sa musí naplniť.

Povedzme to však ešte raz vo všetkej pokore: Či som cesty konal pre seba? Či som celý život nasadil pre seba alebo skutočne na základe Božského poverenia plnil Pánov príkaz, aby bola skutočne dosiahnutá celá zem? Bratia a sestry, ak sme dnes zhromaždení v tejto skromnej budove s tým vedomím, že v 122 krajinách naši bratia a sestry počujú, vidia, prežívajú s nami a vedia o tom, čo Boh práve teraz koná, tak čo je to? Ruka Pána! Ruka Pána!

Náš Pán nielenže povedal: „...*toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom...*“ [Matúš 24:14], ale sa aj postaral o to, aby mohlo byť kázané a z milosti otvoril všetky dvere.

Zhrňme dohromady, čo sme dnes s vďačnosťou voči Pánu chceli povedať. Boh má plán spásy, ktorý v našom čase privádza k záveru, a my budeme môcť spoločne prežiť posledný najdôležitejší úsek a prejsť od viery k realite.

Pavol v 1. Timoteovi 1:12 písal o tom: „...*že ma povážil za verného a postavil do Svojej služby...*“ Nie do nejakej služby, ale do Svojej služby. Čo máme dnes? Boh dosadil. Boh sa postaral o to, aby zaslúbenia, ktoré On dal, nad ktorými bdel, potom naplnil, aby Pavol mohol povedať v Skutkoch 20:24, že: „...*zvestoval celú Božiu radu.*“

Bratia a sestry, zopakujme to: Našli sme u Boha milosť, poznali sme čas, hodinu, zvesť a zvestovateľa a podľa toho poznávame, že skutočne nekonáme náboženskú politiku, ale vieme, že tu sa naplňa Božie Slovo.

Aj táto poznámka už bola vyslovená: Deti zaslúbenia veria Slovu zaslúbenia a prijímú Ducha zaslúbenia. To, čo pre teba a mňa znamená

všetko, to pre iných neznamená vôbec nič. Ani pre tých, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama.

Keď myslíme na to, že súrodenci cestujú 1 500 km z Rumunska a ľudia bývajúci 1 500 metrov odtiaľto neprichádzajú, ale prechádzajú pomimo, posmievajú sa a nemajú nič iné ako opovrzenie...

Bratia a sestry, nie je to jednoduché a všetko je spojené s bolesťou, ale povedzme to: Čas sa blíži ku koncu a Pán povedal: „*Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.*“ [Matúš 24:33]

Teraz sa skutočne jedná o Cirkev živého Boha, za ktorú Boží Baránok preliat Svoju krv a z milosti jej daroval vykúpenie. A stredobodom zvestovania je Ježiš Kristus – ten ukrižovaný, zmŕtvychvstalý, navracajúci sa Pán a Spasiteľ. Je to skutočne srdečná túžba nás všetkých – byť priamo spojení s naším Pánom. Veriť, ako a čo hovorí Písmo, a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Predstavte si, že by bratovi Branhamovi nebolo povedané, že nemá cestovať do Zürichu, ale že má uskladniť pokrm. Keď myslím na to, že to mu Pán povedal 1. 4. a potom 2. 4. Pán hovoril o uskladnení pokrmu... Potom mi brat Branham 3.12. hovorí: „Počkaj s rozdávaním, až kým nedostaneš zvyšok pokrmu.“ Čo hovoria všetci títo ľudia, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, na ôsmich svedkov zo štyroch krajín, ktorí cestovali do Jeffersonville a počuli to z úst očitých svedkov. Koľkí tu dnes sedia? Áno.

Čo konajú všetci tí, ktorí sa odvolávajú na proroka? Prorok sem, prorok tam, ale, ale...

Bratia a sestry, je to jednoducho milosť. Nehovorím to kvôli sebe. Prosím len o porozumenie, aby ste pochopili, koľko zodpovednosti je spojenej s priamym Božím poverením, ktoré bude zakončené spolu s Božími spásnymi dejinami. Dokážete si predstaviť, čo mnou vo dne v noci pohybuje – že jedného dňa budem tiež stáť pred Pánom?

Bratia a sestry, povedzme to ešte raz. Boh Pán nám daroval milosť.

On vedie Svoju vyvolanú, oddelenú Cirkev späť na začiatok, späť ku Slovu, späť k požehnaniam, aké boli na začiatku – jedno srdce, jedna viera, áno, jeden krst, jeden Pán. Boh pre nás všetko z milosti vykonal a my tu sme byt' zhromaždení pod hlasom Božieho Slova a zaručujem vám: Nepočúvate márne, nechodíte márne... Raz som trochu ľahkomyselne povedal, že všetkým, ktorí si dali toľko námahy a neľadeli na cenu benzínu, a potom nebudú pripravení, budem

musieť preplatiť náklady. Ja tu však už vtedy nebudem. Preto by som skutočne chcel, a to hovorím úprimne – kladiem na to nárok, pretože mi Boh Pán ukázal, že všetci, ktorí Jeho Slovo, Jeho zasľúbenia pre tento čas veria a prijímajú, budú pri tom, keď sa Pán vráti.

Všetci musíme prechádzať skúškami, ktoré budú stále ťažšie, skrze opovrhovania, osočovania a všetko možné ostatné. Aké druhy ohovárania sa v tomto čase dejú, to ešte nikto nikdy nepočul. Ale vďaka buď Pánovi: „...*modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú...*“ [Matúš 5:44], „...*nevedia, čo robia!*“ [Lukáš 23:34]

Preto Pánovi ďakujeme, že môžeme zvestovať plnú spásu a plné evanjelium. Aj dnes večer, vy všetci, ktorí ste po prvýkrát pod hlasom Božieho Slova, prosím, verte tomu: Toto je deň, ktorý Pán učinil pre vás. Vezmite si k srdcu: „*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdiec!*“ [Židom 4:7] Vezmite si k srdcu, že nám bola zverená služba zmierenia, že je našim poverením ľuďom hovoriť, že na vlastných cestách nemôžeme byť spasení, ani nie podľa vlastného spôsobu, ale skutočne musíme vojsť skrze úzku bránu, ktorá vedie k životu, a Ježiša Krista prijať ako nášho Spasiteľa.

Chcel by som čítať zo Žalmu 103, aby sa mohli všetci, každý z nás, aj tí, ktorí k tomu prichádzajú noví, zo srdca modliť. Tu je totiž reč o odpustení, milosti a spáse. Povstaňme k tomu. Chcel by som dnes tento žalm čítať s mimoriadnym zdôraznením. Nie som dobrý čitateľ, ale toto mi šlo k srdcu. Žalm 103:1:

„*Dobroreč, moja duša, Pánovi...*“

Prosím, buďte vnútorne pri veci a povedzte: Milovaný Pane daruj mi to!

„...*a všetky moje vnútornosti menu Jeho svätosti...*“

On nám Svoje sväté meno zjavil. Chválime a vebíme Jeho sväté meno. Verš 2:

„*Dobroreč, moja duša, Pánovi, a nezabudni niktorého zo všetkých jeho dobrodení...*“

Nikdy nezabudni – zabudni na všetko ostatné – ale nezabudni na to, čo dobrého Pán pri tebe, pri mne, pri nás učinil. A potom:

„...*ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci...*“!

Povieme Amen! Amen! Stalo sa to! Stalo sa to a deje sa to dnes s nami. Verš 4:

„...ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním...“

Povedzte Amen! Amen! Korunovácia! Ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním!

A potom dokonca adresované aj nám starším:

„...ktorý tvoju starobu sýti dobrými darmi...“ [podľa nem. prekladu]

Bez ohľadu na okolnosti! „...ktorý tvoju starobu sýti dobrými darmi, takže sa obnovuje tvoja mladosť ako orol.“

Verš 6:

„Pán činí to, čo je spravodlivé, a súdy všetkým utláčaným. Dal znať Mojžišovi Svoje cesty, synom Izraelovým Svoje skutky. Lútoslivý a milosrdný je Pán, zhovievajúci a mnohej milosti. Nebude večne žehrať ani nebude na veky držať hnev.“ – Ani tým nie, ktorí dnes počujú volanie po prvýkrát.

Povedzme to jasne a zreteľne: Nikto nemôže večne žiť, ledaže by večný život prijal skrze vieru v Ježiša Krista. Vezmime si všetci k srdcu, čo je tu napísané a povedané. Boh nás zmieril sám so Sebou [2. Korinťanom 5:18]. Ján mohol povedať: „Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“ [Ján 1:29]

Dnes všetci vzdáme Pánovi česť a chválu a všetkým skutočne adresujeme napomenutie: „Dnes, keby ste počuli Jeho hlas...“ [Židom 4:7]. Jemu, nášmu Pánovi, ktorý za nás preliat Svoju krv a daroval nám z milosti Svoj večný život a k tomu uvedenie do celkovej spásnej Božej rady.

Bratia a sestry, Pán sa stále znova skláňal a skrze Svoje Slovo k nám hovoril. Napísané Slovo sa nám stalo živým, zjaveným Slovom a dostali sme napojenie na to, čo Boh učinil. Neostali sme stáť pri tom, čo sa stalo v čase brata Branhama. To bola príprava na to, čo sa ešte malo diať. Ďakujeme Pánovi, že v našom čase všetko dokoná a že my smieme byť z milosti pri tom. Neradujete sa, že nám Boh daroval toľko milosti v jednoduchosti zvestovať Jeho radu Jeho ľudu, veriť a byť pripravovaní na návrat Pána?

Jemu, všemohúcemu Bohu, buď vzdaná všetka česť a chvála na všetky veky. Spievajme *Tak aký som*, a ak chce niekto prísť k modlitbe dopredu, aby posvätil svoj život Pánovi, príď, sme tu medzi sebou.

*Tak aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

*Jemu len ver, Jemu len ver, všetky veci sú možné, Jemu len ver.
Ježiš je tu, Ježiš je tu, všetky veci sú možné, pretože Ježiš je tu.*

Podte pokojne trochu bližšie. Chválený a velebený buď Pán, všemohúci Boh. On je prítomný a všetci, ktorí veria, že Boh naplnil Svoje zaslúbenie a poslal brata Branhamu s Božou zvestou, ktorá zaznela pred návratom Krista a ešte teraz zaznieva... Ak tomu veríte, povedzte všetci Amen. Všetci v celom svete to počuli.

Vy, ktorí ste prišli dopredu, aj sestra z Kapského mesta a vy všetci, ktorí dnes posväcujete svoje životy Pánovi, prosím, verte tomu. Pán povedal: „*Toho, kto príde ku Mne, nevyženiem von.*“ [Ján 6:37] Všetci, ktorí k Nemu prišli, prijali odpustenie svojich hriechov, prežili uzdravenie svojich tiel a prežili oslobodenie od moci satana. Satan je porazený, hadovi bola rozdrvená hlava a naveky stratil svoj nárok. Sme Božie vykúpené vlastníctvo skrze krv Baránka.

Pane, spomeň si na zmluvu, ktorú si s nami uzavrel, na krv, ktorú si za nás preliat, na zaslúbenia, ktoré si nám daroval, a daruj nám všetkým večný život. Milostivý Pane, spoločne Ťa prosíme za všetkých, ktorí prišli dopredu. Ó, Bože, buď milostivý, dotkni sa srdc až do najhlbšieho vnútra. A ako stojí napísané: „*Kto vzýva meno Pánovo, bude spasený.*“ [Rimanom 10:13] Vyslovte meno Ježiš! Povedzte: „Pane Ježišu, Pane Ježišu, prichádzam teraz k Tebe! Zachráň moju dušu!“

Tak to stojí napísané, a tak tomu veríme! „*Kto vzýva meno Pánovo, bude spasený*“ a meno Pána je Ježiš. Vzývaj meno Ježiša, nášho Pána a budeš na mieste zachránený, oslobodený, uzdravený skrze krv Baránka, skrze moc mena Ježiša Krista, nášho Pána. Nie skrze charizmatiku, ale skrze Božiu prítomnosť.

Pán je prítomný. On zachraňuje, On uzdravuje, On oslobodzuje, On žehná. Božia prítomnosť je na tomto mieste. Všetok ľud povedz Amen!

Verili ste? Verili ste zo srdca? Aj vy mladiství, ktorí ste prišli dopredu? Verili ste všetci zo srdca? Haleluja. Viera je moc víťazstva.

*Viera je moc víťazstva, viera je moc víťazstva,
ktorá víťazí nad celým svetom.*

*Ty si hoden, Ty si hoden, Pane, prijať chválu, česť a slávu,
vyvyšovanie a klaňanie. Ty si hoden, Ó, Pane.*

*Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja, tvoja pravda kráča vpred.*

Vy všetci, ktorí nerozumiete nemčine: Tento chórus je založený na Zjavení 5: „*Kto je hoden otvoriť knihu a zrušiť jej pečate? ... nikto sa nenašiel hoden otvoriť a prečítať knihu...*“ Len jeden, ktorý za nás vydal Svoj život, a Jemu vzdávame česť, že sme to smeli prežiť. Za to, že všetko, čo je v Zjavení ukázané a stojí tam napísané, pri nás z milosti bolo zjavené. Boh je verný a pravdivý a Jemu samému patrí na všetky veky česť.

[modlitby bratov]

Chcel by som ešte podať každému osobitne ruku.

*Všetko nové, všetko nové,
krv Baránka ma očisťuje a tvorí všetko nové.*

Posaďte sa.

Sme jednoducho zo srdca vďační, nikto sa neponáhľa. Sme jednoducho len vďační. Chvála a vďaka buď nášmu Bohu. Haleluja. Všetci spievame s nimi. Chvála a česť nášmu Bohu.

Viera je moc víťazstva.

Nie bude, ale už je. Amen.

[modlitby bratov]

Prosím, naveky si to vezmite so sebou: „*Dbaj na Slovo, aby si presne porozumel zjaveniu...*“ [Daniel 6:23]

Dbaj na Slovo, aby si dokonale porozumel zjaveniu. Ak na Slovo dbáme, a činíme ho, tak každému zjaveniu, ktoré Boh bratovi Branhamovi daroval, správne porozumieme a zaradíme do Slova.

Amen.